

Nr 420.

Av herr **Osberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 109, med förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete m. m.*

I motion nr 109 i andra kammaren 1925 hemställde jag att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära det Kungl. Maj:t måtte skyndsamt verkställa utredning om sådan ändring, som kan anses behövlig för statens övertagande av hela verksamheten för fullföljande av lagen om försäkring för olycksfall i arbete, både beträffande förvaltningen och skadeersättningar, samt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda (se motiveringen till denna hemställan i ovan angivna motion, jämte den vid motionen vidfogade tablå över utgifter rörande riksförsäkringsanstaltens och de ömsesidiga bolagens verksamhet åren 1921—1923).

Syftemålet med denna min framställning var, att nedbringa förvaltningskostnaderna, vilket framgår av den motivering jag härovan givit hänvisning till.

Ovan nämnda motion remitterades till andra lagutskottet och efter behandling av ärendet avgav utskottet följande yttrande i sitt betänkande nr 9 1925 motiverat med utförlig redogörelse under följande rubriker »Gällande bestämmelser i ämnet m. m.», »Motioner av enahanda innehåll vid 1924 års riksdag» och »statens besparingskommittés förslag angående socialförsäkringens organisation».

Enligt vad utskottet inhämtat är statens besparingskommittés ovan nämnda betänkande utremitterat för yttrande till av detsamma berörda myndigheter och organisationer; och har av vederbörande departementschef lämnats det meddelande, att någon proposition till innevarande års riksdag på grundval av besparingskommittés betänkande ej kan hinna avlätas. Att riksdagen utan avvaktan å de förslag till omläggning av det nuvarande systemet för den sociala olycksfallsförsäkringens handhavande, vartill besparingskommittés betänkande kan komma att från Kungl. Maj:ts sida giva anledning, nu skulle på grund av den föreliggande motionen fatta ståndpunkt till det ifrågavarande, lika betydelsefulla som svårösta spörsmålet, synes utskottet vara uteslutet.

Och hemställde utskottet, att motionen icke måtte bifallas.

I Kungl. Maj:ts proposition, nr 109, till årets riksdag, med förslag till lag om försäkring för olycksfall i arbete m. m. är föreslaget att hela omkostnaden, såväl försäkringsavgifter som förvaltningskostnader — med

undantag för omkostnader till försäkringsrådets verksamhet — skall bestridas av arbetsgivarna.

Fortfarande hyser jag samma uppfattning, som jag genom här åberopade motion gav uttryck åt, nämligen, att omkostnaderna för riksförsäkringsanstaltens verksamhet böra bestridas av allmänna medel. Skall verklig besparing i förvaltning åstadkommas måste andra åtgärder vidtagas än det lättvindiga sätt besparingskommittén föreslår, nämligen att vältra hela bördan över på arbetsgivaren. Den mest effektiva åtgärd i besparings-syfte och enligt mitt förmenande enda framkomliga vägen är att staten åtager sig hela kostnaden. Riksförsäkringsanstalten vore då befriad från att infordra denna mångfald av deklARATIONER och bearbetningen av desamma, vilket kräver en orimligt stor tjänstepersonal.

De kategorier som äro berättigade till ersättning därest olycka inträffar behöva inte bliva lidande av den omläggning jag tänkt mig. Först när olycka inträffat borde vederbörande träda fram och begära understöd. Den förmedlande faktorn kan vara kommunalt organ. En stor del av de nu utgående onödigt stora förvaltningskostnaderna borde användas så långt möjligt till att täcka olycksfallsersättningar med.

Hela detta spörsmål är en viktig samhällsfråga och man bör icke enbart belasta produktionsutövare med de kostnader, som äro förknippade med verksamheten.

På grund av det anförda och även med hänvisning till mitt anförande i andra kammaren, när ärendet förevar till behandling vid fjolårets riksdag, yrkar jag avslag å Kungl. Maj:ts proposition nr 109 och hemställer vördsamt,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning till sådan ändring av lagen om försäkring för olycksfall i arbete, att hela kostnaden för verksamhetens fullföljande bestrides av statsmedel, både beträffande förvaltningskostnaderna och skadeersättningar, samt snarast möjligt för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 19 mars 1926.

Oscar Osberg.